

♩=85

A⁷ Dm Gm⁷ Dm A⁷ Dm Gm Dm D⁷ Gm F[♯] Gm

Når him - len har tændt sit ok - to - ber - bål, sin bræn - den - de sol i en hav - blå skål, så

5

D D⁷ G D G⁶ Em⁷ D G Gsus² D

er det, jeg ta - ber mit vejr og går og ind - ån - der gæst - frit mit ef - ter - år

11.9.2008

1. Når himlen har tændt sit oktoberbål,
sin brændende sol i en havblå skål,
så er det, jeg taber mit vejr og går
og indånder gæstfrit mit efterår.

2. Som bladene falmer er ælde smukt.
Lidt rynket i kanten, men ærligt brugt.
Så sommerfyldt grønne de sad i går,
nu farver de gyldent et efterår.

3. Hvor herligt at ældes med godt humør,
som bladene glade med smuk kulør,
og vide, som stammen, ens rodnet når
de dybeste kilder hvert efterår.

4. Som lyngen, der synger mit hjertes sang.
Dens vindblæste blues trækker dagen lang.
Den er så bekræftende stærk, og står
og bærer de modløses efterår.

5. Tilfreds ligger marken som nybagt brød
og nyder at kyskes af solens glød.
Den husker på høsten, når kulden slår,
og lærkerne flygter fra efterår.

6. Så kom nu, fordybelsens gode tid,
den blålige time, hvor indre splid
skal tie og lytte, så jeg forstår,
Guds godhed vil række det hele år.